

סמל שטיינברג שמואל

283882

בן שרה ואריה

נולד ב- כ"ז אייר תרצ"ה 30.5.1935

התגייס לצה"ל בספטמבר 1953

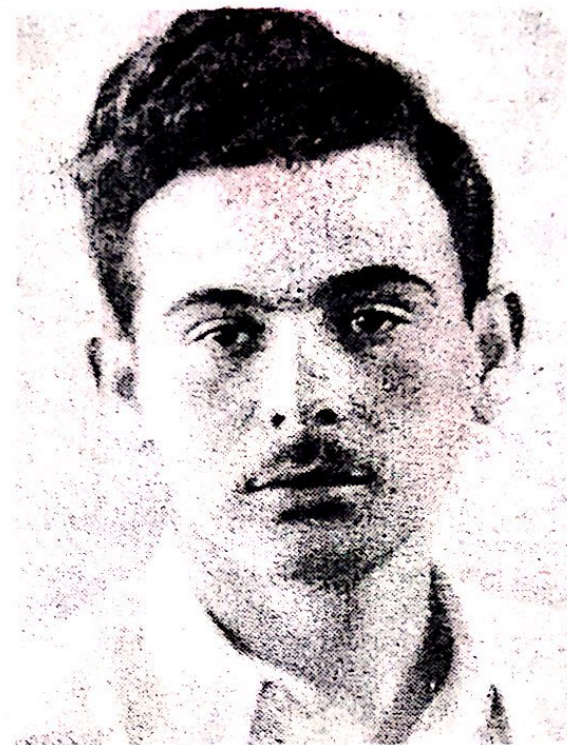
שרת בחטיבת "גולני" (1)

נפל ב- כ"ח טבת תשט"ז 21.1.1956

בעת מילוי תפקידו.

שטיינברג, שמואל

בן אריה ושרה. נולד ביום כ"ז באייר
תרצ"ה (30.5.1935) בתל-אביב. סיים את
לימודיו בבית-הספר היסודי "יסוד המעלה"
ולאחר-מכן בבית-הספר התיכון העירוני א'
(תל-אביב). השתייך לצופי-ים. צמא-דעת היה
כל ימיו ולאחר סיימו את לימודיו התיכוניים
התעתד ללמוד בפקולטה לרפואה
באוניברסיטה העברית בירושלים — אולם
שירותו בצבא קדם לכל. גויס לצה"ל
בספטמבר 1953. הגיע לדרגת סמל וחביב

היה על כל חניכיו ופקודיו. בשעת מילוי תפקידו ביום כ"ח בטבת תשט"ז
(12.1.1956) נפל והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בקרית-שאול.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים. אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורגות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העלייה השנייה. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הגב ההררי אופקים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה ורוחמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שיוקו בגושי התיישבות אלה ציינו אותה כוונותנו של עובדי האדמה ויושבי הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה"; עשרות אתרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאה חללים; הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת-הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מכין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שרותם היתה ב"אימון ובשגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזון חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים; על סיור-בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נווטה-הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה! הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם עם כל הזכרונות את ה"קיטבוק" הפק"ל והתד"ל, שק-שינה מדים ודרגות, אפוד-מגן, ששי-בש, קסדה ואין-ספור חוויות... על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת-לילה, ממסע ממטות, מעשרות אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד-מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות-קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור-קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי; "עוזי", "סטן" "צ'כי", "אפ-אן" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיירת ב"עורב" בפלוגת-הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור-מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום "כמו חיל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר-המפקד, ובמסדר יציאה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכי"ם או קצינים, ומסדר-סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושיגרה"...

במסדרים

מסדר חדר בשנות ה-50

באימונים

תעודה

283882 רבמ שמינברג ש-ואל חיר

עברתו קורט פקוד קרבי מחזור לא

15.7.55 שהסתיים כהאריך

בבסיס הדרכה חס.3

מס' 1520/... חס' אישי
מפקד בח"הס
מס' 1520/... חס' אישי
מפקד בח"הס

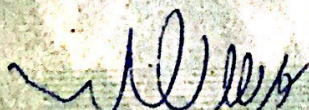
תעודה

מס' אישי 283882
מס' דרגה
מס' שם
מס' חיל
מס' סדר. סמל נכבד של ישראל חי"ר

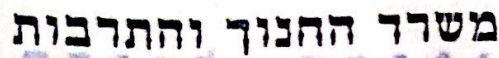
עברו קורס
מפקד כיתה
סחור כ"א

שבתיים בתאריך 25.9.54

בנסיס
ביר-סעין

מפקד הנסיס

ק/19594 סרן מרמז אטר
מס' אישי
מס' דרגה
מס' שם

תעודת בגרות

	(8)	שמואל	(8)
	(7)	שמי ינברג	(7)
	(6)		(6)
	(5)		(5)
	(4)		(4)
	(3)		(3)
	(2)		(2)
	(1)		(1)

מכון לביטוח מלחמה

מק: תוצאה חייל

התעודת הזהות 283885
התעודת הזהות 283885
מקום מגוריו (באקסיה) 1/11
מקום מגוריו (באקסיה) 1/11

31
נדרש קריטריום
1/11

תאריך 29/11/59
שטח חתך אכזה אד

החשבונית (מס' 1)
מקום מגוריו (באקסיה) 1/11

5983

משרד הבטחון - אגף כח אדם
המחלקה להנצחת החייל

אישור

הננו מאשרים בזה

כי שטח חתך אכזה

בן אכזה

נפל ביום 1.5.56

(1.5.56)

הובא למנוחת עולמים בבית הקברות

בקרית שאול

מנחל המחלקה

30524/7

1960

דברים האלה

- (1) דברים (פסוקים) אלה הם דברים אשר יעשו.
- (2) דברים אשר יעשו (פסוקים) אלה הם דברים אשר יעשו.
- (3) דברים אשר יעשו (פסוקים) אלה הם דברים אשר יעשו.
- (4) דברים אשר יעשו (פסוקים) אלה הם דברים אשר יעשו.
- (5) דברים אשר יעשו (פסוקים) אלה הם דברים אשר יעשו.
- (6) ~~דברים אשר יעשו (פסוקים) אלה הם דברים אשר יעשו.~~
- (7) דברים אשר יעשו (פסוקים) אלה הם דברים אשר יעשו.
- (8) דברים אשר יעשו (פסוקים) אלה הם דברים אשר יעשו.
- (9) דברים אשר יעשו (פסוקים) אלה הם דברים אשר יעשו.
- (10) דברים אשר יעשו (פסוקים) אלה הם דברים אשר יעשו.
- (11) דברים אשר יעשו (פסוקים) אלה הם דברים אשר יעשו.
- (12) דברים אשר יעשו (פסוקים) אלה הם דברים אשר יעשו.
- (13) דברים אשר יעשו (פסוקים) אלה הם דברים אשר יעשו.

אשר הם יעשו (פסוקים) אלה הם דברים אשר יעשו.

אני רואה אותך מסתער,
את רוח ההקרבה שלך,
את דמותך הגבוהה
ואת הצדק הניבט מעיניך החומות.

אני רואה אותך צוחק,
מלא חיים.
רואה אותך מלא נעורים.
וידי קצרה מלהביע את
שפע רגשות לבי.
אבד לי חבר לעד,
החבר היקר שעל משמר
הארץ נפל.
אני רואה אותך מסתער
מראה זה לא ישכח ממני לעולם.